

Betydning. Jeg har megen Agtelse for den Mand, hvis Navn er nævnt her; men vi maatte dog hellere ønske, at hans Indvendinger mod Loven vare fremsatte, end at blot hans Navn nævnes. Jeg skal hertil sige, at næsten altid, naar et eller andet Forhold ordnes ved en større Lov, pleier en saadan Lovs Udgivelse i de første Aar derefter at efterfølges af mindre Love, der give nærmere Bestemmelser om det Forhold; hvis Ordning den større Lov er Gjenstand for. Det er, som om enhver saadan større Lov havde sine Planeter af mindre Love — i tidligere Tid Placater —, og til disse mindre Love maa jeg ogsaa henvisse dem, som kunne ønske Forandringer med Hensyn til en eller anden Bestemmelse i den nu foreliggende Lov. Naar man vil sammenligne den nuværende Tilstand med den Tilstand, der vil fremkomme ved Loven, saa troer jeg ogsaa, man vil indrømme, at det dog ikke vil være fordeeltigt at forkaste den.

Tscherning: Jeg vil blot henlede Opmærksomheden paa, at jeg ikke ved den foreliggende Sag har tænkt paa Høsterlovens Skjæbne. Naar man vil lægge Mærke til, hvorledes jeg har bragt Loven om Handelsfrihed herind i Tinget, saa vil man see, at for mig vil det stille sig lige interessant som Phænomen, hvad enten den gaar igjennem eller ikke.

Ingen Flere begjærede Ordet, og

D. Müller's ovenfor fremsatte Forslag forkastedes med 60 Stemmer mod 3.

Formanden: Det er naturligt, at der kun kan blive en kort Frist til at indgive Endringsforslag; hvor lang den vil blive, vil imidlertid blive afhængig af, hvilke Sager der nødvendigtvis skulle foretages isorveien, og jeg skal derfor nu blot anmode de Medlemmer, som maatte ønske at stille Endringsforslag, om at være beredte derpaa.

Man gik derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen, 2den Behandling af Forslag til Lov om Fæstes Overgang til Selveieendom (1ste Behandling findes i Li-

denden Sp. 391, Betænkningen findes i Anh. B. Sp. 369.).

Foruden de fra Udvalget fremkomne Forslag, som findes i Betænkningen Sp. 374 og ff., vare følgende Endringsforslag stillede:

Forslag af A. F. Tscherning:

§ 3 udgaaer.

Cap. II. overskrives:

Om fratraadte Brugeres eller Brugernes Arvingers Ret til at erholde Fæstegaardene til Selveieendom.

§ 4.

Fra det Tidspunkt, nærværende Lov træder i Kraft, skal Fæsteren af enhver Gaard, der henhører til det Bøndergods som efter Loven og Anordningerne skal være bortfæstet, naar han ved lovlig Opfyldelse af sin Fæstet betvirker, at Gaarden er sæsteeblig, eller, naar Gaarden ved hans Død bliver sæsteeblig, da hans Arvinger være berettigede til, naar ingen mindelig Overenskomst om Kjøb eller Fæste kan træffes med Godseieren, at fordre Gaarden stillet til Salg ved offentlig Auction.

Uf den Kjøbsum, som ved Salget udkommer, tilfalder en Trediedeel Bonden eller hans Vo. Bliver Godseieren selv Kjøber af Gaarden, og den ikke er iblandt dem, som omhandles i §§ n. n., da vedbliver den, som hidtil, at være Fæstelovgivning og senere denne Lovs Bestemmelser undergiven; bliver nogen Anden Kjøber, da finde Bestemmelserne i § 1 deres Anvendelse paa den.

Denne Lov gjælder ikke blot om det under Hovedgaarde henhørende Bøndergods, men ogsaa om det, der tilhører Embeder og offentlige Stiftelser, samt om alle andre Bøndergaarde, der hidtil efter Anordningerne, saasom i de Forhold, der omhandles i Forordningen 15de Mai 1834 § 2 og Fordn. 25de November 1831 § 3, ifr. Fordn. 28de Marts 1845 §§ 3 og 15, have været henregne til det egentlige Fæstegods, hvorimod denne Lov ikke er anvendelig paa Selveier- og Arvesæstegaarde, om de end for Tiden ikke drives af Eierne selv, men af disse, i Hen-